

# Badania struktury władzy w USA

5 marca 2009

Profesor Carroll Quigley, autor znanej historii pierwszej połowy dwudziestego wieku, którą zatytułował „Tragedia i nadzieja.” W książce tej opisał on, na podstawie archiwów Rady Polityki Zagranicznej, której był członkiem, działalność bankierów międzynarodowych w manipulowaniu wielkimi korporacjami za pomocą pożyczek jak też za pomocą giełdy w celu kontroli udziałów w tych korporacjach przy jednoczesnej kontroli wewnętrznej i zewnętrznej polityki rządu USA.

Zmarły przedwcześnie Gary Allen (1936-1986) jest autorem książek, w których analizował i krytykował „nowy porządek świata” w rękach finansowej elity dążącej do utrzymania władzy za pomocą wojen i kryzysów. David Rockefeller zorganizował w 1972 roku Komisję Trójstronną na miejsce grupy bankierów, przemysłowców i politologów, którzy pod nazwą Rady Polityki Zagranicznej planowali politykę zagraniczną USA po śmierci Roosevelta. Pod nazwą Bilderbergers koordynowali oni politykę ekonomiczną, handlową i zagraniczną za pomocą corocznych tajnych zebrań w uzdrowiskach międzynarodowych.

Celem Komisji Trójstronnej była koordynacja elity finansowej USA, Zachodniej Europy i Japonii w celu dyktowania cen, zamiast ustalania ich za pomocą konkurencji. Jimmy Carter był przez nich popierany na prezydenta jako „jednocześnie konserwatysta i liberał”. Jego strategiem polityki zagranicznej był Zbigniew Brzeziński, były administrator Komisji Trójstronnej w posiadłości Rockefellera w Terrytown. Komisja Trójstronna popierała akcje mające na celu ograniczanie rządów demokratycznych do roli „doradczej,” według Allena.

Allen powiedział na wywiadzie z Johnem Reesem reporterem z

„The Review of the News”, z 27 lutego 1980go roku, że celem utrzymania władzy elity finansowej w USA jest rządzenie przez kilku zarządców za pomocą zastraszania obywateli zagrożeniem przy pomocy kryzysów gospodarczych. Następnie kryzysy te miały być tłumaczone Amerykanom przez „planistów” w rozmaitych fundacjach.

Sterowane kryzysy gospodarcze funkcjonowały w celu uzyskiwania dobrowolnego zrzekania się takich gwarancji konstytucyjnych jak na przykład nakaz drukowania pieniędzy wyłącznie przez federalny rząd USA, a nie tak jak to dzieje się obecnie, kiedy prywatne centralne banki w ramach Federal Reserve System drukują dolary i kontrolują politykę monetarną USA.

Celem głównym elity bankierów jest wymuszanie zgody na płacenie podatków i na spłaty długów państwowych, obciążanych procentem składanym. Chodzi o narzucanie władzy tajnej elity finansowej za pomocą centralizacji planowania ekonomicznego i społecznego, centralizacji władzy na terenie kongresu, jak też ograniczanie wolności mediów żeby nie publikowały niepożądanych informacji.

Jest to stosowanie socjalizmu jako narzędzia elity finansowej, według Allena. Uważa on, że socjalistyczny system służy do narzucania władzy przez elitę finansową. Taka logika tłumaczy finansowe poparcie bankierów międzynarodowych, naturalnie „nie-Arabów,” dla rewolucji bolszewickiej i zwerbowanie dla jej wybuchu Lenina jako agenta, który wraz z Trockim dostali dosyć dolarów w złocie, żeby mogli wynająć gangi zbrodnicze i za ich pomocą przejąć władzę w Petersburgu. Prawie nikt o nich w Rosji nie wiedział i mało kto popierał ich tak, że musieli bronić swojej władzy za pomocą „czerwonego terroru”.

Międzynarodowa elita bankierów nie chce konkurencji i chce rządzić za pomocą karteli oraz monopolii. Wielkim zwycięstwem tej elity było stworzenie w 1913 roku niby centralnego państwowego banku, który w rzeczywistości jest organizacją banków prywatnych i nosi mylącą nazwę Federal Reserve System –

faktycznie prywatnego łańcucha banków pod tą nazwą.

Federal Reserve System, jest organizacją, która kontroluje bankowość w USA, jak też politykę monetarną tego państwa oraz prowadzi politykę inflacji, idealnie 3%, jako gwarancję przed deflacją, w której ludzie spodziewają się coraz niższych cen i odkładają zakupy, co powoduje zastój gospodarczy. Tymczasem chodzi o ściąganie oprocentowania gigantycznych długów państwowych. Długi te w USA osiągnęły kolosalne proporcje pod rządami Busha. Stało się to na korzyść nie tylko Izraela, ale przede wszystkim elity finansowej, jako etap w tworzeniu jednego rządu światowego i jednej waluty światowej, do których dąży Dawid Rockefeller założyciel Komisji Trójstronnej.

International Monetary Fund (IMF) czyli Międzynarodowy Fundusz Monetarny ma na celu drukowanie światowej waluty jako środka handlu międzynarodowego po skutecznym obniżeniu wartości dolara. W ten sposób IMF ma kontrolować zadłużone rządy poszczególnych państw i narzucać im oprocentowanie, które musi być spłacane przez ich skarby państwowe za pomocą ściągania podatków. Zarobki nie mają nigdy nadążyć za inflacją według analizy opisywanej przez Gary'ego Allena.

Prezydent uniwersytetu Notre Dame, Theodore Hesburgh, prezes Fundacji Rockefellerów i członek Komitetu Amerykańskiego Zgody ze Wschodem popierał sprzedaż technologii USA Sowietom, naturalnie na kredyt, według programu również szerzenia pożyczek dla Trzeciego Świata. Spowodowało to wzrost inflacji na świecie, korzystnej dla elity finansowej.

Elita finansowa nie chce parytetu złota, ponieważ parytet złota hamuje inflację, pożądaną tym samym przeszkadza polityce inflacyjnej elity finansowej. Elita ta chce masowych deficytowych inwestycji rządowych w USA, dzięki którym to inwestycjom wartość dolara spada z roku na rok. Z tego powodu arabscy eksporterzy paliwa zakupują coraz więcej złota, zgodnie z wynikami badań struktury władzy w USA historyka Gary'ego Allen'a.

Autor: Iwo Cyprian Pogonowski

Źródło: [Niezależny Serwis Informacyjny](#)